

ת"פ 20502-02-19
קבוע לדיון בפני בב' השופטת דנה
מרשק-מרום ביום 29.12.21

בעניין:

1. ד"ר משה וינברג ושות', עורכי דין ונוטריונים, ש.ר. 540113339
2. עוה"ד אפרים ווגדן

(הטוענים לזכות)

- דגג -

1. מדינת ישראל
באמצעות המחלקה הכלכלית, פרקליטות המדינה
מר' הסורג 1, בית מצפה, ירושלים, 9414501
טל': 02-5693939/40/44; פקס: 02-6467841

(המאשימה)

ובעניין :

(הנאשמים)

2. יהודה בוזגלו ת.ז. 068506492
3. ביבי כבישים עפר ופיתוח בע"מ, ח.פ. 511561474
באמצעות ב"כ עו"ד יניב שגב, שגב – ערבה עורכי דין
מר' ז'בוטינסקי 9, בני ברק, מגדל 'הכשרת ישוב'
טל': 03-5627700; פקס': 03-5626600

ובעניין:

לשכת עורכי הדין בישראל

(**"ידיד בית-המשפט"**)

ע"י ב"כ עוה"ד יעל גרוסמן ו/או גיל דחוח ו/או אורי
גולדמן ו/או אביה אלף ו/או ליה פלוס
מרח' דניאל פריש 10, תל אביב
טל': 03-6362218; פקס: 1533-6362218
וכן באמצעות עוה"ד ערן גולן (מ.ר. 35483) ו/או לירז
סבן (ממשרד קסוטו ושות')
מרח' הירקון 113, תל אביב
טל': 077-2112212; פקס: 03-5161198

הודעה בעניין עמדת לשכת עורכי הדין

לבקשת ב"כ לשכת עורכי הדין בישראל (להלן: "**הלשכה**") מיום 7.12.2021, מצ"ב נייר העמדה מטעם הלשכה כ"ידיד בית-המשפט" בחליד שבכותרת.

ארתור-אריאל פלדשטיין, עו"ד
ד"ר משה וינברג ושות', עו"ד ונוטריונים
ב"כ המבקשים (הטוענים לזכות)

תאריך חתימת המסמך: 7.12.2021

ת"פ 19-02-20502
קבוע לדיון בפני כב' השופטת דנה
מרשק-מרום ביום 29.12.21

בבית המשפט המחוזי מרכז
לוד

בעניין:

המבקשים: 1. ד"ר משה וינברג ושות', עורכי דין ונוטריונים, ש.ר. 540113339
2. עוה"ד אפריים ווגדן **(הטוענים לזכות)**

באמצעות משרד עו"ד ד"ר משה וינברג ואח'
מרח' דרך מנחם בגין 82, תל אביב 67138
טל': 03-6853071 ; פקס': 03-6856688
דוא"ל: info@mweinberg.co.il

- נגד -

המשיבה:

1. **מדינת ישראל**
באמצעות המחלקה הכלכלית, פרקליטות המדינה
מרח' הסורג 1, בית מצפה, ירושלים, 9414501
טל': 02-6467841 ; פקס': 02-5693939/40/44

(המאשימה)

ובעניין:

2. יהודה בוזגלו ת.ז. 068506492
3. **ביבי כבישים עפר ופיתוח בע"מ, ח.פ. 511561474**
באמצעות ב"כ עו"ד יניב שגב, שגב – ערבה עורכי דין
מרח' ז'בוטינסקי 9, בני ברק, מגדל 'הכשרת ישוב'
טל': 03-5627700 ; פקס': 03-5626600

(הנאשמים)

ובעניין:

לשכת עורכי הדין בישראל
ע"י ב"כ עוה"ד יעל גרוסמן ו/או גיל דחוח ו/או אורי
גולדמן ו/או אביה אלף ו/או ליה פלוס
מרח' דניאל פריש 10, תל אביב
טל': 03-6362218 ; פקס': 03-6362218
וכן באמצעות עוה"ד ערן גולן (מ.ר. 35483) ו/או לירז
סבן (ממשרד קסוטו ושות')
מרח' הירקון 113, תל אביב
טל': 077-2112212 ; פקס': 03-5161198

(י"יד בית-המשפט)

עמדת לשכת עורכי הדין

בהתאם להחלטות בית-המשפט הנכבד בתיק שבכותרת מהימים 9.9.2021 ו- 1.12.2021, מתכבדת לשכת
עורכי הדין בישראל (להלן: "**הלשכה**") להגיש את עמדתה כ"ידיד בית המשפט" בתיק שבכותרת.

הקדמה:

חילוט זמני הוטל על רכושם של המשיבים 2, 3, הנאשמים בתיק זה. המבקשים 1 ו- 2, דר' משה וינברג
ושות' עורכי דין ונוטריונים (להלן: "**עו"ד וינברג**") עתרו לביהמ"ש בבקשה להחריג את שכר טרחתם
בגין ייצוג הנאשמים בתביעה כלפי רכבת ישראל.

ביהמ"ש קמא דחה את בקשתם, והמבקשים הגישו ערעור לביהמ"ש העליון, ע"א 6180/20 (להלן: **"הערעור"**). באותו שלב ביקשה הלשכה להצטרף לערעור כידיד בית משפט, וביהמ"ש נעתר לבקשתה.

ביום 13.6.21 פרסם ביהמ"ש העליון את החלטתו בערעור. במסגרת החלטה זו קיבל ביהמ"ש חלקית את הערעור, והורה על החזרת התיק לבימ"ש קמא על מנת שידון בשחרור זמני של כספים לטובת המבקשים, בכפוף למתן ערבויות מצידם. בימ"ש קמא הורה, בהתאם להסכמות בין הצדדים, על העברת סכום של 2 מ' ש' למבקשים, בכפוף להפקדת ערבויות מתאימות.

ביום 31.5.21, עוד לפני הדיון בביהמ"ש העליון, חתמה המשיבה 1 על הסדר טיעון עם המשיבים 2-3, הסדר שהתייחס, בין היתר, גם לנושא החילוט הסופי. לפי הסדר הטיעון ייקבע עונשם של המשיבים 2-3 ע"י בימ"ש נכבד זה, כאשר במסגרת החלטתו ידון בימ"ש גם בהיקף החילוט הסופי, וגם בטענת המבקשים להחריג את שכר טרחתם מן הכספים המחולטים במסגרת בקשתם שהוגשה בתיק שבכותרת ביום 28.6.2021.

הלשכה ביקשה מבימ"ש נכבד זה להצטרף גם להליך זה כידיד בימ"ש, ולאור הסכמתו ובהתאם להוראותיו, היא מתכבדת לפרט בזה את עמדתה בנדון, כדלקמן:

לגופו של עניין:

1. ביהמ"ש העליון קבע כי לכלל בדבר חילוט רכושו של נידון ישנם שני סייגים עיקריים. הסייג הראשון, הקבוע בס' 21(א) לחוק איסור הלבנת הון תש"ס-2000 (להלן: **"החוק"**), מקנה לביהמ"ש סמכות שבשיקול דעת להימנע מחילוט מ"נימוקים מיוחדים" שיפורטו. הסייג השני, הקבוע בס' 36(ג') לפקודת הסמים המסוכנים, עוסק רק במקרים שבהם צד שלישי מחזיק בזכות קניינית או מעין קניינית ברכוש (ס' 12-13 להחלטת כב' השופט אלרון).

2. במסגרת הערעור דן ביהמ"ש רק בבקשת המבקשים 1 ו-2 לקבוע שזכותם בכספים גוברת על החילוט במסלול הקנייני מכח ס' 36(ג') לפקודת הסמים, במסגרת הסייג השני. הוא דחה את הבקשה. נושא הסייג הראשון, לא עלה כלל לדיון. הזכות לגבור על החילוט במסלול שיקול הדעת לפי ס' 21(א) לחוק, לא נדונה בערעור מכיוון שעל פי ההלכה הפסוקה עדיין לא הגיעה אז העת לדון בבקשה מסוג זה, זאת מכיוון שהיה מדובר בחילוט זמני, והמועד להכריע בבקשה מסוג זה הוא בשלב החילוט הסופי.

3. עתה הגיעה העת לדון בתחולת הסייג הראשון, לפיו קיימים "נימוקים מיוחדים" להימנע מהחילוט, שכן המדינה מבקשת לחלט את הכספים בחילוט סופי.

4. פסק דין מנחה בענייננו הינו ע"א 8679/06 ולדימיר חביץ' ו-233 אח' נ' מ"י (להלן: **"פרשת חביץ'"**), שבמסגרתו דן ביהמ"ש בסייגים לחילוט מכוח סעיף 21(א) לחוק.

בפסקה 8 שם, עוסק ביהמ"ש בשאלה מי הם בעלי הזכויות ברכוש התפוס, הנכנסים להגדרה "טוען לזכות ברכוש" שבסעיף 21(ד) לחוק. ביהמ"ש קובע כי בגדרו של ביטוי זה נכנסים כל בעלי הזכויות במסת

הנכסים הכללית של הנידון, להבדיל מבעלי זכויות שעליהם חל ס' 36ג(א') לפקודת הסמים, שהם בעלי זכויות קנייניות ומעין קנייניות בלבד ברכוש התפוס.

5. בנוסף קובע ביהמ"ש כי רק בעלי זכות מוכרעת ביחס לנכסים, להבדיל מאלה הטוענים לעילה בכוח ביחס אליהם, יוכלו לבקש להחריג את זכותם מן החילוט בהתאם לס' 21(א) לחוק. לפי קביעתו, כשמדובר ב"טוענים לזכות" אין הכוונה לטענה בעלמא. זאת מכיוון שאין מקום לכך שבמסגרת החליף הפלילי יתקיימו בירורים בשאלת קיומה או היעדרה של הנשייה.

6. הלשכה סבורה כי במקרה שבפנינו עומדת לזכות הטוענים לזכות עילה שהיא הרבה מעבר ל"עילה בכוח" ביחס לרכוש. מדובר בעורכי דין שקנו להם, זה מכבר, זכות לקבל סכום ספציפי מהנאשמים בגין ייצוגם, לפי הסכם חתום. עבודתם של עורכי הדין, במשך עשר שנים, הניבה תשלום ע"ס כ- 12 מ' ש, שאתו חויבה הרכבת לשלם לנאשמים. סכום כסף זה נתפס ע"י המדינה בשלב החילוט הזמני.

7. המבקשים טוענים, והלשכה מצטרפת לטענתם, כי אלמלא הטילה המשיבה חילוט זמני על הכספים, היו הללו מועברים לרשותם עוד ביום 20.11.19, מיד לאחר מועד פסק הדין הסופי בע"א 7649/18. ראה פסק דינו של כב' השופט גרוסקופף בס' 5 לערעור שם נאמר כי "אלמלא סעד התפיסה, ניתן להניח כי המערערים היו נפרעים זה מכבר את שכר טרחתם מתוך הכספים". ראה גם פסק דינו של השופט אלרון בס' 19 לערעור, הקובע כי יש לראות בכספים שהועברו לקרן החילוט ככספים ששולמו לחברה ע"י הרכבת, וכי הדבר מבסס זיקה משמעותית בין המבקשים לבין 20% מכספי התביעה.

8. לאור האמור לעיל טוענת הלשכה כי המבקשים 1 ו- 2 צודקים בטענתם לפיה הם כלולים בגדר "טוענים לזכות" לפי ס' 21(א) לחוק, ובטענתם כי הם זכאים להחרגת הכספים המגיעים להם מן החילוט.

9. הנימוק העיקרי להחרגת שכר טרחת המבקשים מן החילוט הינו העובדה שבמקרה זה גובר הצורך להפנות את הרכוש התפוס לטובת הקטנת הפגיעה החברתית שנגרמה מהפעילות העבריינית, על הצורך ליצור הרתעה.

10. בע"פ 1428/08 עו"ד אורי חורש- המנהל המיוחד של חברת דור עדן חן בע"מ (בפירוק) נ' מ"י (להלן: "**פרשת חורש**") קובע כב' השופט אדמונד לוי כדלקמן: "... הנושה, כמוהו ככל בעל זכות מוכרת אשר האינטרס הציבורי דורש את הצרתה, יהא מוגן מפני פגיעה שאין תכליתה ראויה, שאינה מתחייבת, שאין בכוחה להשיג את שביקשה לו- כבמקרה חביץ, או שפגיעתה רבה מן התועלת הגלומה בה. כך יש לקרוא, להשקפתי, את ההסדר שבסעיף 21(א) לחוק איסור חלבנת הון."

11. הלשכה טוענת כי הזיקה של המבקשים 1 ו- 2 לכספים נשוא הבקשה היא "זיקה משמעותית". זיקה זו מתקיימת, כאמור, בין המבקשים לבין שיעור של 20% מן הכספים ששולמו ע"י הרכבת, כספים אשר כבר הועברו לקרן החילוט (ראה פס' 20 לפסק דינו של כב' השופט אלרון בערעור). מדובר בכספים חוקיים שאינם קשורים לעבירות המיוחסות למשיבים 2-3, והמבקשים 1 ו- 2 תרמו תרומה בלעדית אין להשגתם. הם עשו כן באמצעות מתן שירותים אשר על חוקיותם וחשיבותם אין חולק (פס' 5 לפסק דינו של כב' השופט גרוסקופף).

12. כב' השופט לוי קובע בפרשת חורש, בס' 11 להחלטתו, כי בתיחמ"ש צריכים ליישם את הלכת חביץ' שלא בקומץ יד. בהלכת חביץ' נקבע כי יש לשים על "מכשיר שקילה" מצד אחד את הפגיעה החברתית שתיגרם כתוצאה מדחיית תביעתו של הטוען לזכות, ומצד שני את זכויות המדינה כמחלטת. הלשכה טוענת כי דחייתם תביעתם של המבקשים 1 ו- 2 תגרום לפגיעה חברתית חמורה, שכן עורכי דין יירתעו מלתת שירות למי שאינו יכול לממן מראש את תשלום שכר טרחתם, והדבר יפגע באפשרות הגישה של הציבור לערכאות.

13. כב' השופט לוי קובע בהלכת חורש כי במסגרת השקילה הנורמטיבית יש ללבן את הטענות היורדות לפרטיו הקונקרטיים של כל מקרה. במסגרת הלכת חורש הורה ביהמ"ש על דיון בטענות הנושה, חברת פז, וקבע כי הן יתבררו בבימ"ש קמא על מנת לקבוע את נאותות הפגיעה שמסב החילוט ואת בחינת מידתה. בין יתר טענותיה טענה שם חברת פז כי הצו הזמני הוא שהביא להפרת החוזה (כמו בענייננו), כי סכום הנשייה הוא רק חלק זעום מהרכוש שחילוטו מבוקש (כמו בענייננו), וכן טענות בדבר פגיעה פוטנציאלית בחיי המסחר או ייקורן של התקשרויות חוזיות מחשש לחילוט (כמו בענייננו).

14. הלשכה טוענת כי שקילת טענות המבקשים בענייננו מטה את הכף לטובת העדפת זכותם של המבקשים 1 ו- 2 על זכות החילוט של המדינה מן הסיבות הבאות:

א. אלמלא הייצוג המסור שסיפקו המערערים למשיבים 2-3 לא היה נוצר הנכס נשוא החילוט הזמני.

ב. ניתן להקיש מהעיקרון שנקבע פסק דינו של בית המשפט הנכבד שניתן ברע"א 8038/20 ב.ר.ן יזמות והשקעות בע"מ נ' חיים ומשה מנגד בע"מ (בפירוק) שם נקבע כי ניתן לפסוק גמול לנושה פעיל שהעשיר את קופת הפירוק לעומת הנושים האחרים, במובן שאלמלא הייצוג של המערערים הרי שכלל לא היה נכס כלשהו שניתן לחלט.

ג. הכספים שאותם תובעים המבקשים אינם קשורים לעבירות, והמבקשים תמי לב.

ד. מניעת שכ"ט מעורכי דין במקרה מסוג זה תפגע בזכות הגישה של הציבור, בעיקר ציבור מוחלש, לערכאות. ציבור מוחלש אשר אינו יכול לממן שכ"ט עורכי דין מראש, ונאלץ לממן אותם מכספי הזכייה בתום המשפט, לא יקבל שירות מעורכי דין, עקב החשש שבתום שנות עבודה רבות הם ימצאו את עצמם בפני שוקת שבורה.

ה. יש לראות את שכ"ט עוה"ד במקרה זה כשכר עבודה. שכר עבודה הוחרג בפסיקה מן הנכסים המיועדים לחילוט. במספר פסקי דין החילו בתי המשפט את ההגדרה "נימוקים מיוחדים" שבס' 21(א) לחוק על זכויות עובדים לקבלת סעד, וזאת מתוקף מעמדם כנושים מיוחדים בעלי זכות קוגנטית המעוגנת בדיני עבודה. ראה למשל ה"ת 52490-12-15 גבריאלי אדרי נ' י.ל כח המדביר שמירה ואבטחה בע"מ, (פורסם בנבו), וכן ת"פ 3052-07 סימה ניסן נ' מ"י (פורסם בנבו). עמדת הלשכה היא כי שכר טרחת עורך דין אינו שונה באופיו ממשכורת שעובד זכאי לה כשכיר בתמורה לעבודתו.

15. הלשכה גם מבקשת לציין כי בהחלטתו בערעור קבע אומנם ביהמ"ש כי אין תחולה לסי' 21(א) לחוק בנושא "נימוקים מיוחדים" שכן טרם הגיעה העת לדון בחילוט הסופי. אולם העובדה שהוא הורה לבימ"ש קמא לשלם למבקשים 1 ו-2 חלק משכר הטרחה כנגד הפקדת ערבויות, מראה כי הוא סבר שלבקשה לפי סי' 21(א) מצידם, כשתוגש, יש סיכוי להתקבל. אילו סבר ביהמ"ש כי אין סיכוי לתביעת המבקשים, הוא היה קובע זאת כבר במסגרת הערעור שבפניו.

16. הלשכה מבקשת להפנות את תשומת לב ביהמ"ש הנכבד גם לפסק הדין רע"א 6649/04 ארגון הקניות של מושב הדרום והמרכז בע"מ נ' גדעון אליאב, המתייחס לזכות עיכבון של עו"ד, שם הכיר ביהמ"ש בזכותם של עורכי הדין לתשלום עבור פעולות גבייה שהעשירו את קופת הפירוק אשר נעשו בהסכמה בשתיקה של המפרק. בענייננו הסכימה המשיבה הסכמה שבשתיקה להמשך פעולותיהם של המבקשים במקביל להתנהלות ההליך הפלילי.

17. לאור כל האמור לעיל עמדתה של הלשכה היא שיש להחריג את כספי שכר טרחתם של המבקשים 1 ו-2 מן החילוט.

אורי גולדמן, עו"ד
יו"ר (משותף)
ועדת עבירות כלכליות
ואיסור הלבנת הון
לשכת עורכי הדין

ערן גולן, עו"ד
יו"ר ועדת הצטרפויות
לשכת עורכי הדין

יעל גרוסמן, עו"ד
יו"ר (משותפת)
ועדת עבירות כלכליות
ואיסור הלבנת הון
לשכת עורכי הדין

גיל דחוח, עו"ד
יו"ר (משותף)
ועדת עבירות כלכליות
ואיסור הלבנת הון
לשכת עורכי הדין

ליה פלוס, עו"ד
יו"ר (משותפת)
ועדת עבירות כלכליות
ואיסור הלבנת הון
לשכת עורכי הדין

אביה אלף, עו"ד
יו"ר (משותפת)
ועדת עבירות כלכליות
ואיסור הלבנת הון
לשכת עורכי הדין

זמן ביצוע הפעולה: 14:33 07/12/2021
מספר תיק: 20502-02-19
סוג בקשה: בקשה באמצעות המזכירות
מספר אסמכתא למעקב: 9058328

על המגיש לשמור את מספר האסמכתא לשם קבלת מידע אודותיו
המסמך הועבר לבדיקת מזכירות.

- אם יאושר, יתויק בתיק ומועד ההגשה החוקי יחושב לפי זמן ביצוע הפעולה באתר ולא לפי תאריך האישור במזכירות. כמו כן, יופק אישור שיוצג בתיקיית תיק נייר.
- אם לא יאושר, תשלח למגיש הודעה על כך.